

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Spiritualis Thesaurus Missæ

Sánchez, Gaspar

Coloniae Agr[ippinae], 1619

C. 26. De oratione Dominica, vel Pater noster.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55223](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55223)

egregiè & quam amplissimè re-
pensuras, pro illis Deum in ce-
lis orando :

CAPVT XXVI.

DE ORATIONE DOMI-
nica, vel Pater noster.

HAc nos oratione docuit
Christus orare, & à Pa-
tre suo remedium & au-
xilium in omnibus neces-
sitatibus tum spiritualibus, tum
corporalibus petere. quam ma-
xima breuitate & compendio
se explicabimus, vt quando le-
gitur aut legi auditur, sciamus
quid à Domino Deo petamus.
Primum verbū pater excitat in
no-

THESAURVS MISSAE. 225

nobis affectum amoris & fiducia; cū filij naturaliter amēt Patres, & ad ipsos magna cum fiducia accurrant, petitur quod opus habent; certi id ipsum se consecuturos. Secundum verbum, noster denotat, esse nos omnes vnius patris filios, & vt tales inuicē amare debere. Redemptor Iesus in oratione quā in horto ad patrem habuit, dixit *Pater mi;* quod ipse solus naturalis Dei fit filius; nos verò dicimus, *noster;* eò quod multi Dei simus filij, non quidem natura, sed adoptione & gratia. *Qui es in caelis.* Deus quidē omni in loco est per essentiā, praesentiā & potentiā; in certo tamen

tamen

tamen loco particulariter esse dicitur, quòd ibidem gloriam suam magis manifestet. Et quoniam in iustorum animis, in quibus per gratiam commoratur, magis se quàm in reliquis nature operibus reuelat; in cælis esse dicitur, quòd in sacra scriptura hoc nomine iustorum animæ appellentur: in cœlis etiam esse & versari dicitur id est in loco altissimo & maximè eleuato, quem Beatorum habitationi reseruauit, quòd ibidem suam magis gloriam manifestet & aperiat. *Sanctificetur nomen tuum.* Sanctum Dei nomen in se sanctius esse non potest, quam
reuera

THESAURVS MISSAE. 227

reuera sit, neue eius gloria, ma-
iestas, aut magnitudo crescere,
nam ipse in se per naturam
immensus est & infinitus : at
in creaturis eius crescere glo-
ria potest; & ea ipsa tum cre-
scit, cum plures animæ ipsum
agnoscunt, adorant, seruiunt,
& amant, in quo vera sancti-
tas & Dei in creaturis suis glo-
ria consistit, secundum illud A-
postoli. *Hæc est voluntas Dei, san-
ctificatio vestra.* In hac ergo pe-
titione velut boni filij peti-
mus, vt Patrem nostrum om-
nes omnino mortales agnos-
cant, ament & colant, ac ne-
mo ipsum peccando offendat.

Adue-

Adueniat regnum tuum. Hic petimus, vt non regnet in nobis peccatū; nā qui peccatum facit, seru^o est peccati, sed vt solus per gratiā in nobis regnet De^o, ipsi^q; diuinæ eius maiestati obedi^{am}°, & illi velut legitimo ac naturali Regi nostro seruiamus. *Fiat volūtas tua.* Hæc petitio nō multum à superioribus differt, cum idem in substantia contineat, etsi alijs verbis postulemus, vt Dei voluntas fiat. Quæ verò adduntur verba, *sicut in cœlo & in terra*, ad tres superiores petitiones referuntur: vt, sicut Deus glorificatur, & regnat, & voluntas eius fit in cœlo, id est, sicut eum glorificant,

THESAURVS MISSAE. 229

cant, laudant, eiusque voluntatem faciunt Beati, sic eam homines adimpleant in terra. Hęc tria primo loco, velut boni filij, petimus ad gloriam & honorem patris nostri: sequentia verò pro nobis petimus, *Panē nostrum quotidianum da nobis hodie*; quo poscimus sustentationem corporis & animæ: pro corpore quidem alimentum, sanitatem, vestitum, in omnibus necessitatibus nostris auxilium, subministrationem omnium, quibus ad vitam tolerandam opus habemus. Pro anima triplicem panem postulamus; primò panem verbi Dei, quo anima sustentatur, iuxta il-

V lam

230 SPIRITVALIS
lam Domini sententiam, Non
in solo pane vivit homo, sed in omni
verbo quod procedit de ore Dei, &
doctrina diuina, qua anima
sustentatur. Secundus panis,
quem petimus, est panis lacry-
marum & pœnitentiæ, quibus
animæ infirmitates, id est, pec-
cata, curantur. Sicut, verbi gra-
tia, ægrum magis sustentat ca-
tapotium, quo pravi humores,
à quibus enecaretur, pellun-
tur, quàm panis, quem come-
dit. Panem hunc postulabat
propheta Regius, dum ait,
Psal. 55. *Cibabis nos pane lacry-*
marum. pane hoc vescimur,
dum conscientiam nostram
excu-

THESAVRVS MISSAE. 231
excutiendo, peccatorum com-
missorum dolorem concipi-
mus, & eorum emendationem
proponimus; tum verò magis,
cùm eadem confitemur & plá-
gimus, firmo concepto, num-
quam eorumdem denuo com-
mittendorum proposito, id-
que in sancto pœnitentiæ Sa-
cramento. Tertius panis, est
sanctissimum Eucharistiæ Sa-
cramentum. Hinc & alius
Euangelista loco horum ver-
borum, Matthæi 6. *Panem no-
strum quotidianum, habet, pa-
nem nostrum supersubstantialem.*
Cùm dicimus, *quotidianum, &
da nobis hodie*, commoremur,
V 2 quo

quotidie nobis doctrinæ panē
esse comedendum; sæpenu-
mero Dei verbum audiendo, sæpè
confitendo, & communionem
facram frequentando. Videtur
namque non intelligere quæ
petit, aut si intelligat, non pe-
tere cum desiderio & volunta-
te petita obtinendi; qui quod
petit pro die hodierna (Deo
ita petere inuitante) non nisi
post annum euolutum, aut serò
admodum, comedit. *Et dimitte
nobis debita nostra, sicut & nos di-
mittimus debitoribus nostris.* Hic
à Deo contendimus, nobis vt
delicta dimittat, quæ propriè
debita vocantur; quòd ob v-
num peccatum letale, iustè
merito-

THESAVRVS MISSAE. 233
meritoq; eternam inferni pē-
nam Deo debeamus. Petimus
ergo à Deo, vt à culpa, & infer-
ni pœna nos liberet. Non est
porro necesse pluribus hic pro-
sequi, quanti sit, quod hîc à
Deo petimus, momenti; nam
reuera non est minus, quàm
nō perpetuò igne tartarico tor-
queri, & diuino cōspectu æter-
num perfrui. Porro notandum
est, cū hoc petendo dicimus,
sicut & nos dimittimus debitori-
bus nostris, nos præsупponere,
quòd si nos aliquis offendit
aut iniuria afficit, offensam
iam nos illi omnem remittere.
Si enim iniuriam memori

V 3

men-

234 SPIRITVALIS
mente seruamus, Deum aduer-
sus nos ipsos prouocamus, cum
petamus, vt ita faciat nobis, si-
cut nos alijs. *Et ne nos inducas in
tentationem.* Hac petitione à
Deo poscimus, vt si ad nostri
exercitationē & probationem
nos tentari permittat, minimè
nos cadere sinat, sed gratiam
nobis ad tentationem superan-
dam elargiatur. *Sed libera nos à
malo.* Hic petimus, vt ab omni-
bus nos malis periculis, & ad-
uersitatibus corporis, & præ-
sertim animæ, quæ sunt pecca-
ta, liberet. Nihil quippe est,
quod absolutè dici malum
queat, præter quàm peccatum,
quod

quod ex se & propriè malum est, & omnibus, quibus aliquid dici potest, malum est. Peccatum, inquam, malum ex se est, & per seipsum. Malum, inquam, eò quòd omne, quod illi adhæret, licet optimum sit, malum faciat, vti malos fecit dæmones cùm boni essent angeli, & hominem fecit malum, cùm DEVS eum bonum creasset. Malum, quia Deum offendit, quo nullum deterius fingi malum potest. Malum, eò quòd Christum Dominũ cruci affixit, qui pro peccatis nostris mortem oppetijt, & quotiescumque quis peccatum

letale committit, denuo illum
quodāmodo crucifigit. Malū
quia necat animā, gr̄atia eā Dei
spoliando in qua eiusdem vita
consistit. Malū quòd per ipsū,
omne quod ad regnū cęleste ha-
bemus ius, quādo sumus in gra-
tia, velut adoptiui Dei filij, pe-
nitus amittamus. Malū deniq;
quòd per ipsum æterno inferni
supplicio & igni addicamur. Ab
hoc ergo ingenti & abomina-
bili malo petimus à Deo libe-
rari. Voce *Amen* ratificamus per
omnia quę petijmus, & desi-
derium ostendimus ob-
tinendi à Deo ea quę
iam petijmus.

CAPVT